

NADACE OKD

ZPRÁVY Z NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ, KTERÝM POMÁHÁ OKD A JEJÍ NADACE PŘI PÉČI O NEMOCNÉ LIDI, SENIORY, DĚTI I ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Máme být na co hrdí, říká Jiří Suchánek

Nadaci OKD čeká změna ve vedení, odchází její v pořadí druhý ředitel

OSTRAVA – Když před třemi lety nastoupil Jiří Suchánek (31) do čela těžařské nadace, měl – po pracovním působení v Šanghaji – větší ponětí o Číňanech, než o dobývání uhlí a horníků v revíru OKD. Lidskou i pracovní stránku havířiny pak poznal velmi rychle a ze své pozice byl v zrodu řady projektů, jež by se bez prostředků pocházejících zejména od těžařů neobešly. A protože v pořadí druhý ředitel Nadace OKD odchází, slušelo se dát mu „rozlučkové“ slovo.

Jaké bylo vaše působení v NOKD?

Já vnímám své působení u kormidla nadace velmi pozitivně, a to jak z pracovního, tak osobního hlediska. Ostrava pro mě byla před třemi lety velkou neznámou a musím říci, že nezávislý pohled na věc mi byl ku prospěchu. Nadace OKD pak prošla především začátkem letošního roku spoustou personálních změn, co se ale nezměnilo, je směr a strategie, jimiž se nadace ubírá – tedy podpora kvalitních neziskových aktivit v regionu. Sám navíc neutíkám a rád budu působit v případě zájmu ve správní radě nadace.

Čeho se dosáhlo a čeho naopak ne?

Posbírali jsme několik prestižních ocenění, navázali užší spolupráci s obcemi v dobývacích prostorech jednotlivých závodů společnosti OKD i s neziskovými organizacemi okolo nich. Spustili jsme dva nové

Jiří Suchánek v chráněné dílně Charity sv. Alexandra.

programy a další zajímavé projekty jako třeba neziskový inkubátor, založili tradici karnevalového průvodu v Karvině a další, myslím, že velmi zajímavé aktivity.

Na co jste za tu dobu nejvíce pyšný?

Patrně to budou zmíněné dva grantové programy. První se zaměřuje přímo na zaměstnance OKD a spřízněných firem a vymysleli jsme mu název, jenž se obrací k hornictví: Srdcovka. Žadatelé se opět mohou přihlašovat o finanční podporu od středy 4. prosince do pátku 13. prosince –

tedy od svátku patronky horníků svatě Barbory. Tím druhým programem je Sídliště žije. V podmínkách naší republiky unikátní věc, kterou jsme šli přímo na míru havířskému regionu. Jako velký úspěch vnímám i samotný fakt, jací lidé v nadaci či okolo ní působí. Profesionálové s velkým srdcem!

Poznal jste havířinu, jaký k ní máte vztah?

Nechci se uchýlovat k často používanému klišé, že tato práce je pouze těžká dřina. Což určitě je, ale nejvíce ji hodnotím jako vysoce odbornou činnost,

co člověka chytí na celý život. Myslím tím tradice, vzájemnost či hrdost na řemeslo. To se nedá jen tak lehce vymazat. Na rozdíl od havířů jsem a navždy zůstanu pouze úředníkem, který dělal vše proto, aby se s těžce získanými penězi nakládalo hospodárně a efektivně.

Jak funguje NOKD za nynější krize?

Máme výrazně menší rozpočet, je to ovšem stále vysoké číslo – v porovnání s ostatními firemními nadacemi pořád velice významný. Soustředíme se ještě více na těžební region. Více věcí děláme sami, abychom ušetřili. Příkladem může být kompletní administrace podpořených projektů. Všichni zaměstnanci mají více práce, musíme být univerzálnější a přitom stále zachovávat lidský přístup. Know-how, které se v nadaci šestým rokem buduje, je jedinečné a jsem hrdý na to, že jsem mohl přispět k jeho rozvoji. Přesvědčte mě, že nejsme kvalitou naší činnosti před druhou většinou velkých českých nadací!

Co popřejete NOKD do budoucna?

Ještě zhruba na čtyři roky máme našetřené finance z dob ekonomické prosperity, avšak ty se budou rychle tenčit. Naše poslání je vracet regionu to, co si z něj společnost OKD bere. Bez velkých emocí bych tak těžařské nadaci popřál to, co si přejeme všichni – aby se opět začalo ekonomicky dařit mateřské společnosti OKD. Jenom tak bude možné nadále pozitivním způsobem ovlivňovat tisíce lidských životů, ať už se jedná o kulturu, amatérský sport nebo péči o hendikepované.

Radek Lukša

Srdcovka

Srdcař z prádla uhlí na Lazech Marek Santarius při úpravě tanečnicků.

TANEČNÍCI V KROJÍCH ČEKAJÍ NA PREMIÉRU

Kroužek ve škole vede každý pátek Marek Santarius z prádla na Lazech

OSTRAVA – Zatím jen sobě, rodičům a samozřejmě vedoucímu tanečního kroužku Marku Santariusovi dělají radost v nových lašských krojích pořízených z minigrantu Srdcovka žáci prvního stupně ZŠ Logopedická na ostravském sídlišti Hrabůvka. Jelikož jim kvůli nepříznivému počasí nevyšlo plánované vystoupení, stále na svou veřejnou premiéru čekají.

„Je to škoda, děcka se moc těšila, ale museli jsme plánované představení odložit. Další šance se naskytne na setkání logopedických škol, kde v krojích zatancujeme a poděkujeme těžařské nadaci za poskytnutou podporu,“ nechal se slyšet Santarius, pocházející z Orlové, který na ZŠ Logopedickou

dojždí se dvěma potomky své partnerky.

A právě ona dala impulz k založení tanečního kroužku pod hlavičkou rodičovského sdružení Klokánek působícího v této škole. „Vím, že se tanci věnuji od druhé třídy na základce. Působil jsem v souboru Skotníčka z Orlové i Suszanie v Horní Suché,“ vysvětlil Srdcař specializující se nejen na regionální lidové folklorní tance, ale také na disko či latinské.

Kroužek nyní navštěvuje čtrnáct dětí ve věku od šesti do patnácti let, trénují každý pátek. „Já jsem počítal jen s deseti kroji, když jsem sepsal žádost o minigrant. Nečekal jsem takový zájem o náš taneční kroužek fungující od minulého školního roku,“ doplnil Santarius s tím, že školáci dělají slušné pokroky a veřejné vystoupení rozhodně nebude ostuda.

Radek Lukša

Páteční půldruhé hodiny tvající taneční kroužek na ZŠ Logopedická.

SRDCAŘ NA POVRCHU, PŘÍBUZNÍ V DOLE

Marek Santarius (31) z Orlové je původní profesí kuchař-číšník, nicméně pracuje na lazecké lokalitě Dolu Karviná, stejně jako tática Měčislav (dělá na čerpačkách) i dva strýčkové-dvojčata

Roman a Marian Dubničtí (fárají na čelbách). Je ale na rozdíl od nich povrchový, jedenáctým rokem působí na úpravě, v současné době už jako směnový předák provozu hrubého prádla.

Moderní lidé poznávají přírodní suroviny

Projekt osloví nejen veřejnost, ale také školáky, a kluby seniorů či nevidomých

houbek z chorošů se křesalo za první světové války, když byly drahé sírky,“ uvedl Václav Michalička, etnograf a vedoucí příborské pobočky Muzea Novojičínska. Ta projekt o pří-

rodních surovinách v lidové kultuře připravila.

Prvním výstupem byly právě ukázky pro veřejnost, jež zaměstnanci muzea předváděli – a také nechávali lidem vy-

zkoušet – mimo jiné zpracování kopřiv na vlákno, lipového lýka na univerzální vázací materiál či smrkové a jedlové kůry i chorošů na klobouky. „Budou se s tím seznamovat dále děti ve školách, kluby seniorů a sdružení nevidomých a slabozrakých,“ uvedl Michalička.

Využívání přírodních surovin v lidové kultuře v Beskydech je pokračováním projektu Člověk a lesní bohatství v Beskydech, který zaštitila těžařská nadace a jehož „národopisné dílny“ se setkaly s velkým ohlasem. „Spolupracujeme i s gorolským sdružením Koliba, podporovaným Nadací OKD,“ dodal Michalička s tím, že s havířinou je spřízněn přes rodinu ženy z Karviné, jejíž dědové fáráli na tehdejších šachtách Fučík a Armáda.

Radek Lukša

PŘÍBOR – Textilní vlákna z kopřiv, kabely z kůry stromů, pokrývky hlavy z parazitních hub chorošů, nádoby z pařezů lidově zvaných mosory. I tohle vyráběli naši předkové z přírodních surovin dostupných v Beskydech, jak se druhý listopadový víkend přesvědčilo sto padesát návštěvníků „Dne se starými řemesly“ v příborském Muzeu a pamětní síni Sigmunda Freuda.

„Mnohé postupy i jejich produkty sahají do pravěku, avšak v beskydském regionu se udržely minimálně do dvacátého století. Například do zápalných

Pletení nádob z vláken získávaných zpracováním rostlin.